

Womhaj Bóh!

Czisko 11.
17. mërza.

Lëtnik 11.
1901.

Szerbske njedzelske łopjenka.

Wudawaju ƚo łóždu ƚobotu w Ssmoleriez knihicizishezerni w Budyshinje a ƚu tam dostacž sa sctwórtlëtnu pschedpłatu 40 np.

Lätare.

Jan. 6, 1—15.

Naische dženšnische ƚwjate seženje powjeda tež wo Jesuƚowym czerpjenju. Wischal je to czerpjenje sa njeƚo bylo, ƚo jeho wuczobnizy tehdy w pušezinje ƚo jemu tak mało dowërichu, a to, ƚo chyziche lud dla wudželeneho khlëba jeho sa krala mëcz. — Jesuƚ posbëže ƚwojeje wočzi a wuhlada, ƚo wulki lud ł njemu dže a praji Filipiej: Gdže nakupimy khlëba, ƚo bychu ezi pojëdli? Filipus wotmolwi jemu: Sa dwë seže pjenjesow khlëba njeje jim dolëž, ƚo by łóždy wot nich jeno po małym kusku wšak. Handrij ł njemu rjekny: Jedyn hólz je tudy, tón ma pšecz jecznych pokrutow a dwë rybje, ale sctho je to mjes tak wjele? — To njebë žane wjekele sa teho Knjesa. Wón njedchafche jich rachnowanje, ale jich dowërsenje ipytowacž. Wischal bëchu wuczobnizy wjazy hacž jedyn ras jeho krašnosëž widžecz móhli. Woni dyrhjeli jemu wotmolwicž: Knježe, my nimamy nicžo, ale ty mašch wšchitko a móžesh wšchitko, ł môleho wjele, ł niczeho nëšcto sežinicž — abo tež bjes khlëba žiwjenje šđeržecz. Mëšto teho bëchu tak małowëriwi, tak ƚiepi pšhecžiwu njebjeskej jašnosëži we woblicžu ƚwojeho mišchtra!

A tež my! Kak hušto nješmy hižo jeho krašnosëž widželi, jako krašnosëž narodženeho Ssyna wot Wótza polneho huady a prawdy! A tola, hdyž wón naš ras spytuje, hacž móžemy, mëšto ł porštami rachnowacž a ł rukomaj pšchimacž, jeho njewidomnu móż a krašnosëž

ł ruku wëry sapschimnyëž, dha ƚo pokaze, ƚo ƚmy tež my prawi A-B-G-schulerjo we përze. A modlitwa w Jesuƚowym mjenje wostanje tež kemscherjam hušto pschi schiji težazny.

Dowërmny ƚo jemu stajnje a pšchežo. Wón móže dženša hišcheže ł małym, haj, ł nicžim žiwjenje šđeržecz a dobrotu ežinicž.

Alle tón Knjes dyrbjesche w ƚwojim wuczëstkim saštojšitwoje niz jenož dla maleje wëry ƚwojich wuczownikow czerpicž, ale tež dla pšhiboštwa ƚwojich pšchiwifowarjow. Alle njebë wón wërny Bóh — móže dha ƚo tež živy Bóh sa pšhiboha mëcz? Haj, wón bë Bóh, ale w ežële, t. r. živy ežlowjel wot knježny Marje narodženy. Žato ežlowjel ƚo modlesche ł ƚwojemu Wótzej, džakowafche ƚo jemu sa jeho dary, pokafowafche na njeƚo, pytasche jeho ežesëž, dafche tež šbytkne kruschli šberacž njedžiwajo na bójšku móż ƚwojeje parischony. Wo wšcho to pak lud njerodžesche a njeošna ani žiweho Boha, ani wotrocžkowy schtalt, kotryž bë na ƚo wšak. Žato našheczerja, jako khlëbadawarja a jaštaračela jeho wobhladowachu. Šhlëboweho krala pntachu, a hdy by ƚwoju kuchinju ƚamo w heli mël, wón bë jim prawy, hdyž jenož jim pomhafche. Haj, wón bë kral, ale niz po židowskej myšli, niz kral w kraleštwe wërnoseže, wo kotruž woni njerodžachu abo kotruž ƚamo hidžachu. Wón chze tež ežëlnu swontownu krašnosëž stworicž, ale hafke pod nowymi njebjëšami, na nowej semi, hdyž prawdosëž bydli. Tamni po khlëbje hlódni ƚluzobnizy brjucha džeržachu jeho jenož sa ežlowjefa, kiž móže wjazy, dyžli drusy,

częściachu jeho potajkim zyle njeżiwajo na žiweho Boha. Njeretasko to, Khrystuša ja pschiboha męcz?

A njeuwżiwaju ho tež nětko jeho słowa, jako sakrament, wot wjele tak mjenowanych křesćijanow jenož sa semšte, czelne a swontowne wotpohladu jako nekajka kuliarska móż? Njewozatuje jich wjele žebi wot žwjateho wotkasanja město wodacza hrěchow wumozenje wot czelneje mozy, na pschiklad rucze woczestwienie abo wumrjecze? Njeje tež sa wjele wyškolic křesćijanů wera jenož dobra sa jich wotpohladu, jenož dobra wuřda a řesadło do huby niřćich a řhudnych? Njeretka to, Žesusa ja pschiboha, haj, jeho mjeno sa řmėch męcz? A njedyrbjało wřcho to teho Krijesa řiřćeže na trónje jeho majestojęze horzo bolecz, hdy by bolenje tam pschistupicz mohło? Njedyrbi to wřchėm řwėrnym řkuzobnikam, wuezjerjam, řhodzerjam sa Žesufom řluboko do wutroby řesacz?

Bóh luby Krijes wobarnuj wřchėch křesćijanow pschėd malej wėru a pschibójřtwom. Ğakle potom řakęęje jim ř Krijesoweho czėrępenja prawe njeřesje Łatare — wjeřel řo!

Ğamjen.

Puczwowanie po Bożim piřmje

abo

łajře myřle nadėndžech, Boże řłowo czitajo.

Podawa řwėrnj czitat „Řomřaj Bóh-a“.

I. kniři Řóřřakowe, 19. řlaw.

(Potraczwowanie.)

A Abraham wobroczi řwoje wobliczo do křóřteho ranja ř Sodomej a Ğomorje a wřchitkemu křajej w ruinje a řladacře, a řlaj, dym řbėřacře řo je řameje řemje řak łokřta a czornj, řak dym ř pjezy. Ğak mőřęře Abraham řpójnacř, řo je Krijes řud, jemu wczera řjewjenu, kotřij by řak řad wotwobrocził, tola wuřonjal.

A tola njebė jeho řpójřwa zyle podarmo řo řtala. Ğdyž Bóh tamniře męřta řlaj, řpomni wón na Abrahamu, kotřij bęře řak naleznje řa prawyř, řuano řam namafajomnyř, řpřnył, a wumjedže Łota, řacz řunjež bęře řo řombził, řo by mořta Krijesowa řęzerpliwosę wosřpřonicę, ř męřtow, kotřej wón pschewobrocził, w kotřęch Łot byđleře; řam řudziře řo wón řjes řwėřa řobu řlajř, njeby Krijes jeho řiřćeže řořłedni wotomik wutorhnył.

Ğ turtymi řdřobnyimi řłowami řokaže řo řam, řo řu Łot Abrahamu dla wumozeny, a řo je řo řam wřcho to jeničzju Abrahamu dla wupowjedato.

Ğpoddřiwne je, řo wotřłóž tuteho řodawka ř řjeřķęje řaji wo řhilemonje a Waucis řlinezi. Ğwaj řohaj (řschibohaj) pschij dęetaj ř njeřba, řo byřřtaj řamaj wohladatoj, řak řlazenj a řhřęřni řu řudžo we węřtej řkrajnje. Řiřćo řo řospodřiwje nad nimaj njeřmili, jeničzju řhilemon wita řeju ř lubořęju. Wonaj řjewitaj jemu, řo częetaj řkrajnu řahubicz. řhilemon a Waucis wuřhowataj řo, řak řtaj řohaj řimaj řakatoj, na řorj; a wohladnuwřchi řo řkřnczjne wuřladataj wřchu řkrajnu pschewobroczenju. Ğdžęž bęře řjedby řeju řtatok řtal, řolmjęře něřko řorjo.

Ğa najřřich lubyř czitarjow, řotřij řkrajř njeřęřu řobuřřawj řerbřteho řutherřeho řnibowneho řowacřřwa byłi, řodam řu, řakřo řam řuřa „Ğsluřejny řkraj“ wo řorwym řorju řoda.

Morwe morjo.

Morwe morjo je něčęřķę mjeno. Ğwřate piřmo řehole mjenja njeřmaje. Ğam czitacř jenož „řłone“ morjo. Ğež řole mjeno řa řwoje dobre prawo, řokelž je mőřta woda řo řchřwóřřny dęėlu je řelu řmęřřana. Ğokelž řak je mjeno „morwe morjo“ w řudowej řęči najřęřeho częřa řamo prawo řodato, byřbinny řo řež řehole mjenja dęęřęcz. A „morwe“ je řež to morjo, řakęę wone pschėd nami řezi. W nim řo řaneho řiwjenja njeřřba. Řana řybicřķa we wodęe njeřłuřože, a řdy by řnawo nęřbže řyřa wot řordana do tuteho řorja řo pschijęřķa, by wona ř dobom řorwa řorřacř na wodęe řłuwala. We wodęe njeřmőže

řane řtworjenje řiwe bycz. Ğokelž je woda ř řakęę řromadu řele řamęřřana, je wona řara częřķa. Ğchřož řo w řej wodęe řupa, řeho woda njeře a wón řo řonuricz njeřmőže. Ğřamo řłuwacz w řej wodęe, je częřķo, řokelž řyřbi człowjeř pschi řłuwanju řořy řpody wody męcz, řłona woda řak řej jemu řařo wuřbėhuje. Ğřo řpody wody řobnuricz, je częřķe njeřmőřna węž, niř jenož řeho řla, řokelž řuřřata woda woczomaj řolosęř nacřini, ale řokelž je woda řakęę częřķa. Ğchřož řo w řorwym řorju wuřřupa, řeho częřķo řo řež je řelu pschęęęhje, řo řyřbi řo řiřćęęe w řdřeř wodęe řařo wot řele wumręcz. Ğdyž řłaby węřřil řaduwa, woda wřřa řnėřom wotřanje a řana řolma řo njeřokajuje; řalohnje řak řakřadřija řolny częęřęje wody, řdyž wřřor ř nimi mjeta. Węřřy řapitan Łynch je řřeni řorwe řorjo a řeho řrojohi pschęřřtal. Ředom bęřę wón ře řwójřimi człomami na řorjo pschijęł, pschijřna wřřor ř pořnořy a řorjo řchumjeřęe. Ğehdom bęřę, niř řak řyřřu człownj w řolnacř njeřmėřeho řorja řam a řem mjetane řyle, ale řak řyřřu częęřę řowacřře řamory wo nje řite. Woda, řotřař řařo řele na řóđniřow řo wula, řiř se řelu pschęęęęe a woczomaj řalohnu řolosęř nacřini. Ğo bęřę řrőřřny napohlad. Řapitan Łynch řo řojęřęe, řo řonž wosřnje; ale nadobo řo wřřor řehny a řorjo řařo woczęřny.

Řiřři řrojřy řu mnoře řchwablowne řolka. Wone řo řiřo w řřarym częřu wopřřowacřu. Řerodacř Wulki řřřacře w niř wuřojenje wot częęřęje řhorosęęe. řchwablownj dym řowęře řapjelni. Řjes řřřwa, řo na řynle męřřnje řmjeřęęe řane řořřiny njeřořtu. Řenož řam a řem nadeńđęęę řak mjenowane „Řřřa“, řo řu řchřomj je řodomřřimi řakřulami, řotřej řama řwontownje řjanu řarbu, řak řyřřu řłóđne řakřula byłi. Ğdyž řak je wotřęczjřnjęřę, řo řuknu a řrőch řakř w řuřy. Ğuž řiřo řřari řřawjřnarjo řřřaja, řo je w niř řopjel ř dopomnječřu na řudjenje, řotřej je Bóh nęřdy nad řym męřřom dęęřal. Řolte řu ře řłody nęřbže řak řpřřřny. Ğeho dla bęřę řež řodomjřę řakřulo w řřarym częřu řnamjo wabjajřęř, řřřřnyř wjeřelow tuteho řwėřta. Wone człowjeřę řiwacřę, řak częęřwje, řłóđne řakřulo. Ğdyž řak je pschijřnje, řuknje řo a wřřa řjanosęę je řo řinwřla, a řa wutrobu ničžo njeřwotřanje, řacz řrőch a řopjel.

(Potraczwowanie.)

Powolanie, prawohęęinjenje a řwječęjenje.

(Potraczwowanie.)

Ğ teho dale řęęęhuje, řo je wuřpřawnjenje człowjeřa pschęř Bohu jejničzju řar řnadny, kotřij mőže człowjeř niř pschęř nekajřulř řakřulřbu, niř pschęř řřřřki, ale jejničzju pschęř řonjřue, dęřakowne, řomėrne pschijęęęe řeho, řchřož Bóh řosticęřa, ř. ř. pschęř wėru, řebi pschijřwjeřę. Ğo je dęę ř zřla jejničzju prawe řejřķęęę, řotřej mőžemy napřęęęo Bohu męcz: Bóh řawaz, řy řodřawarjo. Řóđdy řopřřt, człowjeřa řež řuř řawarja. Bohu řež řuř řodřawarja řęęjřicę, je muezjenje praweho řmjeřřla wo Bohu, wopacřne pschęřmjenjenje řocřřa řjes Bohom a řjes człowjeřkom, njeřpschijřóđne wuřbėřowanje człowjeřa a řłitniřę wonejęęęęjenje Boęęe majestojęęe. Ğeho dla je řeformacijna wuřpřawnjenje jenož pschęř wėru řa řwójř „řłowny a řakřadny řřřř“ męřa a wřchitku „řakřulřbu řřřřow“ ř artikla wo wuřpřawnjenju wupokajala. Wona řa řo řwřatym piřmje řnadny řar wuřpřawnjenja řa pschęřara wřřřki, wona — řařo řo řwřatym piřmje — řóđnosęę człowřřeho ř řhřęřom womafaneho řřřřowanja řa pschęřara řnadnu dęęři, řo mořla řuto człowřķe řřřřowanje řak nekajřu pschijęřinu řa wuřdęęłowanie řanneho řóřřķeho řulřa wohřladowacz. Ğu je najřřubřřki pschęřđmjet a řadawř wřchitķęe nabořřiny a wėry. Řichetož řłowne řřřęjenje nabořřiny je: Řak pschijřbže řhřęřny człowjeř ř Bohu, ř pokojej ř Bohom? — a ewangeljřta wėra na to wotřmolwja: řejřķęęę řoljoja ř Bohom wot řmjeřřneho řhřęřneho człowjeřa pschęř jeho czinjenje a řřřřowanje řo njeřmőže řobęcz, ale je wot Bohu řa wřchitķe częřy řarjadowane we wosřřobe a řřřřku řejřom řhřřřta, a człowjeřę řamemu zyle ničžo wjajřy wřřę njeřwotřawa, řřřba řo řonjřnje a dęřakownje do tuteho wot Bohu řarjadowaneho, pschęř řhřřřřřřa řřotowaneho řejřķęęę řoljoja ř Bohom řakřupa. řejničzju řak řataj Bóh a człowjeř řwoje prawe męřřino: Bóh je wřchitko, człowjeř ničęo. Ğ řłubowę řakřęczęřa wo jejničzju prawym řejřķęęę ř Bohu je řuther řamne řnate řłowo řrajil: „Řóřřli njeřęęę pschęř řbėřnjjenje řłomicęřķi řakřulřicę, njeřřal to czinicz.“ Ğeho dla řež wuřpřawnjajř mőž wėry njeřřmėny řak řřojmicz, řak by ř teho wuřřadřala, řo je wėra „řobry řřřř“, „mőžne řuchřowne řokřjenje“ człowjeřa.

poruczyć; hdyż do tego swolitch, smęjesh ho derje. Męjach kłuzob-
neho, kładu, nęhdze tak stareho jako ty. Tón je mi czełny, a
ja trjebam czi druheho. Wostan pschi mni, czełn le mni na
kłuzbu! Ty ho pschi mni derje smęjesh. Psenjeju njedostanjesch,
jęjcz a picz pak smęjesh nadoję, a czopku draftu czi też swobte-
tam. Ssy i tym spozojom?"

"Ale ichto budze i maczerju?" woprascha ho Gandrij.
"Ach, ichto mi i twojej maczerju?" jawoła wotnajet hnećwije.
"Sa dwa mi tola! ichto męł ho wo twoju macz postaracz? Za
móže kładacz, tak ho dale seżiwu. S mojeho doma dyrbi tola
wuczahnycz. Ssoma dopomaha hebi lózo, hacz hdyż ma ho póbla
hischęze i twojim stajnje hłódnym zódnom będzicz. Schtó to wo
to, hdyż męła też po proschęń kłódzicz. Tebje pak je mi zel.
Chzu ho wo tebje postaracz, a kaž hym tebi prajil, smęjesh wscheho
dolez, jeli so pschi mni wostanjesch. A hdyż mam wumrjecz, a ty
hy mi stajnje pęłny był, so móžach swoje wjekele na tebi męcz,
dha postaju tebje sa swojeho namręka, a ty budžesh bohaty cziłowiek.
Koshubz ho, uelubuju dothe ręcze!"

Wostrojowschi ho, stejese tu Gandrij wschón sprostinjenu.
Schtóž jemu wotnajet radžesche, bęjsche hama djabolska rada!
Macz dyrbjesche do nisy a będnosęze póbłacz, so mohł ham žywy
bycz, wschędnje wjekele. Koshorjenu a i hnećwom we wutrobje
tschepelajzy jawoła: "Snejeze, wy seze sly, wy seze hrosny cziłowiek.
Ale na to ho wam pschihaham, so budu stęřichó se swojej maczerju
sahłódnicz, hacz so bych bjes njei stajnje a wschędnje tuczne dny
wuzřiwat! A bychęze-li mi wschęd bohalsiwa na wschędni swęczę
dacz chzyl, jeli so bych swoju macz wopuschęzit, ja wam wjeke
bohalsiwa pschęd Wajch prób hynnu a pódnó po proschęń, so
mohla ho macz se hudej stórczjęku seżiwicz. Nihdy na nihdy ju
njecham wopuschęzicz. Wóh mje pschęd tym wulchowaj! Wupo-
wjedžęze nam wobydlenie, cziřácęze naju won na drohu pod hote
njbijo! Hischęze je Wóh w njebejsch žywy, kotryž ho nad namaj
přimo, njeby-li ho też žana cziłowika duscha nadeřcha, kotraž by
hobucęzęze męła i naju nulu. Budžęze mi w Božemje, njejeze,
budžęze w Božim mjenje! A wam ja wjazy njeprschidu!"

Koshorjenu wotwobrocziwschi ho wotendze Gandrij. Doniz
pak bęjsche durje sačimil, jawoła jeho wotnajet. Gandrij ho
wobroczi. Pohladajo wotnajerzej do mjeswočza, dohlada ho, tak
ho jeho hude njeswočzo satorhuję, a tak wotnajet stónczije
něotre hylly muroni. Gandrij njeiwedžishe, schto ma prajicz.
Wotnajet pak postanywschi jawoła se swojim wótrym tschicęzajym
hłóškom: "Wóh hem, ty hy pęłny hólz! wóh hem! Spósnawam, so
kneji na hwečze hischęze lubosę a pschiwizliwosę, to mje swjekele,
so mohł ho swoju staru kózu hweč, jako had abo smijza. Wóh
le mni hólęze! Sa dwa mi tola! tak hy hebi tola myřlicz mohł,
so bych wscho takle kručę mohł męniecz? so mohł tebje i hebi
wsacz a póbla twoju macz do nisy wodacz! Wóh budž tebi hnadny,
so hy w spytowanju wostal. Nětko je wscho dobre. Wostantaj,
hdžęz bydlitaj, a i wschemu druhemu budže i Božej pomozu rada."
(Potraczowanje.)

Wschelate i bliska a i dalota.

— Sańdženu hrijedu męjeseho ho synoda w Salskej. W Budyšto-
kamjenstkim wotrebju, hdžęz męjeseho ho wólba w Biskopizach, hmy
knjesa rycętelberja Schrybarja w Žiczenju wuzwolili. Knjes
Schrybar je Sserb a budže nasche naležnosęze derje zastupowacz.
So ma wón k temu křutu wolu, je wón hižo wopolařal. Pschi
tym pak chzemy też dżakownje pschipsnacž, so hu nam też němizy
knjesajo pomohali naschęho herbstecho zastupierja wuzwolicz. To je
prawdosne cęuce, so nam i najmjenšaha jene městno w synodze
wostaja. To tola węčęze mjelc žadane njeje, so nasche dobre
tschęřčjanste herbste wozhady psches jedny ut swoje pschęča
w synodze wupraja. S tymle wuzwolęnjom pak hebi też naschi
lubi němizy bratřija a knjesajo węčęze ničzo schłóžili njeřhu, pschetož
wěmy, so knjes Schrybar węčęze sa jich pschęča a žadanja, kotrež
maja ho w synodze wuprajicz, kručę wustupuje. Wón je ros-
řubženy muž, kotryž też wěz, kotryž je sa prawu spóřnal, wutwjedže.
Kaž w Budyšto-kamjenstkim, njeje ho nam w Lubijskim schłachęřiko.
Tam bęchmy blisko k temu, so by ho nasch knjes farať Kubiza
i Wutez wuzwolil. Wón dosta 40 hłóřow a knjes primarius
Kozor w Lubiju 44 hłóřow. Schłoda teho, ale my ho podamy
do teho wodženja. Now šože — tam nješbože, tak je nam wot-
męřene w žiwjenju. To woshebie wobžarujemy, so je ho w Lubiju

knjes Kozor wuzwolil, kotryž nasche herbste wozhady nještajo, nasche
dobre zřřkownste herbste woschne tama, kaž bydu naschi pobožni
Sserbja jenož swontowoni ludžo byli. Sa hwećneho póbłanza je
ho w Lubiju knjes fabrikant Oswald Hofmann i Neugersdorfa
wuzwolil. Wóh, luby knjes, chzyl dacž, so by nascha lęstřcha
synoda radžila a stutrowala k šožu naschęje droheje ewangelisteje
zřřkwoje.

Spodziwny hón a spodziwny podawč.

Duchowny w Zlensburgu powjeda, tak bu jedny džen k czeřto-
řhorej, bohatej knjeni žadany, so by ju woprajal. Pschi spowjedzi
bu wona wscha njeměrna a pschewiata, so dyrbjachu hwyaty škut
na wotomil pschetorhnycz. Potom wona powjedasche, so je hón
męła, so dyrbi pučowacz. Wona bęjsche swoju drařtu sawalata a
duž bęjsche jej kruč bauta k sawajanju pobrachowal. Wona bęjsche
jón stysřiwuje pytała, pschetož hodžina wotpučowanja bęjsche blisťo.
Na dobo bęjsche pytaný bancžik na hmyczęach k swojajmaj nohomaj
namakala — a wona bęjsche wotuczila. A tónle dživny hón
bęjsche wona dotho w swojich myřlach nořyla, doniz ho jej nje-
rosęřahni, schto ma wón na hebi: wona dyrbi wumrjecz a njeje na
wotpuč pschihotowana. Wona bęjsche wěřaja wocęehnjena, pođžischo
pak w swojim žiwjenju ho hwećej pschiwobrocžila. Nětko pschęd
hmyerczu ho pola njeje pschelama: wotpučowacz dyrbjęcz a niž
hotowy bycz. Haj, to je sta wěz. A cžah nječaka! A ichťo wě,
schto je hón sakomdženja. Wóh ręczi też psches šhorosę a nulu.
Wóh ręczi też psches hony, so by hřeřchnitow wumóhł. Wóh też
tebje woła. Njechaj ty stónczije póbłuchacz?

Pschęd krotkim hlychach pschęčela sežehowazy dživny podawč
powjedacz. Wón stejese pschi pschitawje wuczoharjow. Na wujęřd
lečesche tam wulka lódz, kotraž męjeseho sa něotre mjenšchiny do
New-Yorka wotjęcz. Na njei hibasche ho piřane žiwjenje. Hischęze
juntřoč, třeři křoč, jaswoni lódziny hłón k smanjenju, so lódz
wotjędže. Nječahy schęřertotaja, cęęze schřyřki ho horje sežahnu.
Maschina jona kaž i cęęřkim duchom, lóž ho hiba. S rubichkami
hebi tam a jow Božemje hwoju. Duž — pschihna bjes duch
muž. Žeho smadhi hu hižo na lódzi. Wón woła a kiwa — ale
podarmo — jemu ho hjewi, so je wscha přoza podarmo; lóž ho
wjazy njeiwročęi. "Ale", wón sařtróžemy žalosęzi, „ja dyrbjtu tola
hischęze hodu, ja dže dyrbjtu 11. haprleje k terminu w New-Yorku
bycz — a hdyž tam nješhym, ja zyle herbstow šhubju! Ale žane
žalosęjenje a proščenje, žana bolosę a hylja sakomdžene mjenšchiny
sašo njeprschinješe. Sako ho mój pschęčel teho wobžaronneho
woprascha, cžeho dla je ho sakomdžil, powjedasche wón, so je duzy
po pučzu k pschitawej njenadžuje pschęčela se swojeje mlodosęze
jetka a so je i nim k rosžohnowanju karcancž piva wupil; so hu
ho mjes tym drohe wotomiti njenadžuju myřle. Haj, pučowacz
dyrbjęcz a niž hotowy bycz! O, pschęčeljso, budžęze mudri kaž
hadp! A hdyž jenož bancžik k sawajanju pobrachuje, to je mjer-
laza wěz, jedna ho wo zyle herbstowo, jedna ho wo zylu węčnosęč.
Chzemy cžalacz, hacž nam hmyercz wscho wodžęče wot
wočow torhuję abo hacž hón nam wočzi wotewri? Njepobłuchaja-li
Wóřjařa a profetow, potom też njebudža póbłuchacz, schťož chzetaj
hón a hmyercz jim prajicz. Duž dženka! dženka! Hdyž wy
jeho hłóř hlychicęze, hotujęze ho na wotpučowanje!

Haj, wopomni i cžahom, cziłowče wbohi,
Hdže tola twój puč wjedže cze,
Dži i cžahom na bol i hřeřchnej' drohi
A wrócz ho, přied' hacž pođže je;
Slaj, se žiwjenjom wopravodže
Wšcha hnada Woža pschęstanje.

Dalšiche dobrowólne dary sa wbohe armeniste hřrotų:

S Šodžisťesje wozhady:

M. N. se Žiczenja	2 hr.
M. N. i Cęetwjennyh Kóřliz	2 =
M. N. i	1 =
M. N. i Hornjeho Hunjowa	2 =
Kubizowa i Hornjeho Hunjowa	3 =

Hromadže: 10 hr.

W mjenje wbohich hřrotow praji wutrobny džak

Gólcž, redaktor.